

[Justitsministeren.]

hvor en advokat var trukket så langt ind i en bestemt situation, at det ikke ville være gavnligt hverken for klienten eller for sagens opklaring, at den pågældende advokat var i denne situation.

Til – hvis jeg må bruge det udtryk – venstrefløjens bekymringer på dette punkt vil jeg gerne sige, at jeg ikke kan forstå, at man har denne bekymring, for det er præciseret meget stærkt. Til f. eks. spørgsmålet fra fru Ebba Strange, om det ville gælde i Christianiasagen, har jeg lyst til at sige: nej, naturligvis ikke. Det er da ikke på disse punkter, der bliver noget problem. Hvor problemet kan opstå, det er præciseret meget tydeligt med henvisningen til kapitlerne 12 og 13. Hvis man ønsker dem omskrevet og omredigeret, står vi straks i en helt ny problematik, men her er der i hvert fald en præcisering. Den følte jeg var nødvendig efter den debat, vi havde sidst – det må jeg indrømme – men hensigten med det har været ikke bare præcisering, men også at skabe en tryghed for, at der bestemte ikke er tanker om at gå bare det mindste hanefjed i retning af noget, der kunne ligne Berufsverbot.

Jeg kunne også godt have lyst til at sige, at hr. Kjærulff-Schmidt brugte et meget kraftigt udtryk som »sydamerikansk bananstat« eller »bananrepublik« i forbindelse med sine taler om de lange varetægtsfængslinger. Jeg synes, at hr. Poul H. Møller havde ret i den forbindelse: lad os nu få tallene lagt på bordet i retsudvalget endnu en gang, så er jeg overbevist om, at man er nødt til at bruge nogle mere afdæmpede udtryk.

Hr. Gudme rørte ved et af de andre meget ømme problemer i denne sag. Det er spørgsmålet om fængsling i 7 dage, når man er grebet på fersk gerning. For et års tid siden, da jeg ikke havde så forfærdelig megen forstand på jura – det har jeg for øvrigt heller ikke i dag – tillod jeg mig i en bestemt diskussion om dette spørgsmål at sige: er dette egentlig ikke, når det kommer til stykket, en omgåelse af grundlovens meget klare regler? Jeg er fuldstændig klar over, at det er en påstand, som kan give anledning til megen diskussion, men der er en eller anden fare forbundet med det, og det har i hvert fald været den, der hos mig og også hos mit parti har været årsagen til, at vi ikke turde tage 7 dages reglen med.

Det er nok alligevel nødvendigt at sige, at den debat, der har stået på, siden forslaget var

fremme sidst, og den debat, som i særlig grad de ansvarlige på dette område, nemlig kriminalpolitiets folk, har ført frem, kan give anledning til nogle overvejelser, og jeg vil gerne over for hr. Gudme give udtryk for, at her er et af de punkter, hvor jeg vil være med til at diskutere tingene meget fordomsfrit. Denne sag er for mig at se måske et af de afgørende punkter i kriminalpolitiets bemærkninger til retsudvalget.

Til fru Ebba Strange vil jeg sige ud over det, jeg allerede har sagt: jeg kan altså ikke få ind i mit hoved, at man kan få sig til at sige, at der er noget i dette her, der skulle være en forringelse af retssikkerheden. End ikke om man begrænser det til denne specielle ting med forsvarers situation. Det, der er hovedlinjen i dette forslag, er at skaffe den enkelte, den anklagede, en situation med større retsbeskyttelse omkring sig; det går igennem hele forslaget. Derfor synes jeg mildest talt, jeg er nødt til at protestere imod en sådan udformning.

Jeg vil meget gerne være med til at diskutere også spørgsmålet om varetægtsfængslingens længde, og jeg beder fru Ebba Strange bemærke, at jeg ikke var bange for at sige varetægtsfængsling. Jeg vil også gerne være med til at diskutere spørgsmålet om regler for besøg, men jeg gør opmærksom på, at man så skal studere meget omhyggeligt, hvad både kriminalpoliti og fængselspersonale har sagt i denne forbindelse, for her grænser vi igen op til den situation, at hvis politiet skal kunne gennemføre en effektiv efterforskning og få et ordentligt resultat, må der være visse restriktioner på den enkeltes frihed i en sådan situation.

Jeg tror, at jeg med dette i nogen grad har været inde på de problemer, der har været rejst. Jeg skal blot til hr. Kaj Hansen sige, at det er nu lige lovlig flot bare at gå på talerstolen i folketinget og sige, at politiet har syndet groft med hensyn til at afgive løfter. Jeg tror nok, at jeg efterhånden kender lidt til politiets arbejdsform. Jeg turde end ikke, med det kendskab jeg har til tingene, overhovedet vove mig frem med påstande om, hvad der foregår, når to mænd sidder alene rundt omkring i forhørslokalerne, og jeg synes altså, at denne påstand skal køles noget ned.

Til fru Litten Hansen blot dette, som selvfølgelig gælder alle ordførere, der har sendt spørgsmål frem: det kan godt være, at svarene har ladet vente noget på sig, men svarene skal nok være der, når sagsbehandlingen kommer